

ULIKE TYPER DIKT

DIKT SOM ER KORTE

Å SKRIVE DIKT

Nei da – det er ikke vanskelig å skrive dikt, det er umulig. Tror du jeg ellers hadde holdt på med det i over 40 år?

Prøv bare, prøv å sette vinger på en stein, prøv å følge sporet etter en fugl i lufta.

Hans Børli

MITT NYE DIKT

Mitt nye dikt begynner slik. Siden fortsetter det med noen linjer til og når jeg synes det er langt nok sier jeg STOPP. Slik blir da mitt nye dikt.

Jan Erik Vold

HØST

På en myr to gamle strå holder omkring hverandre vil ikke dø alene

Arild Nyquist

DIKT INNDELTE I STROFER OG VERSELINJER

AUST-VÅGØY, MARS 1941

De brente våre gårder. De drepte våre menn. La våre hjerter hamre det om og om igjen.

La våre hjerter hugge med harde, vonde slag: De brente våre gårder. De gjorde det i dag.

De brente våre gårder. De drepte våre menn. Bak hver som gikk i døden, står tusener igjen.

Står tusen andre samlet i steil og naken tross. Å, døde kamerater, de kuer aldri oss.

Inger Hagerup

DIKT SOM FIGUR

BØLGE

så
glir
ditt hår
ut av mine
hender slik
bølgen vender
og glir
i
hav og
lyset svinner
langs disse strender
mens sanden glir gjennom mine fingrer
som dager netter år

Jan Erik Vold

DIKT MED TYDELIG RYTME

PÅ GJENSYN

Jeg elsker dig, min gate med støv og sten og sand – en dal igjennom byen det store ørkenland Her har jeg alt å lenges til, og lenges – det er alt jeg vil

Et hjemlig sted på jorden er ganske godt å ha, så kan man si: På gjensyn, når man drar derifra. Og er det blott en gatesprekk: man lenges dit når man er vekk.

Rudolf Nilsen

DIKT MED MYE GJENTAKELSE

DRØMMEN

Jeg våknet fra marerittet badet i svette
Jeg DRØMTE min DØD
Jeg DRØMTE min flukt fra Ku Klux Klan
Jeg DRØMTE min mors DØD
Jeg DRØMTE min fars DØD
Jeg DRØMTE min søsters DØD
Jeg DRØMTE min brors DØD
Jeg DRØMTE min venns DØD

Til slutt DRØMTE jeg om min flukt fra min hudfarge

Daud Mirza

DIKT MED SAMMENLIGNINGER OG MATAFORER

HJEMBYGDENS SANGER (UTDRAG)

Åser som senkede rygge av dyr i hvilende ring strakte seg solskinnstrygge hele min bygd omkring.

Her så jeg himlen heise regnbuens flagg og tegn, som om vi var på reise rett mot en lykkens egn.

Himlen skiftet med skyer og blinkende glans av stål. Men stjernene lyste som byer hvor seilerne ser sitt mål.

Ofte i drømmende netter lå jeg i graners ly til lykter på himlens sletter sloktes i by etter by.

Ingen i verden aner hvor jeg var glad i hu mellom de stjerner og graner som jeg besynger nu.

Herman Wildenvey

DIKT MED SPRÅKLIGE BILDER

TIGERSTADEN

Storbyen har hengt opp sola i masta som et par blafrende gule bukser

T-bane-ungdom speider nervøst etter ventende politibatonger.

Solstråler trår med spisse hæler i asfalten før storbyen legger seg under en gammel frakk.

Thorvald Steen

SOLSIKKEDIKTET

Først dikter jeg en grønn spire, så et blad til høyre så et blad til venstre, siden dikter jeg en grønn stengel og aller øverst dikter jeg solen og når solen ikke er mer dikter jeg et hundre stjernefrø og byr himmelens tugler å ete, jeg ber dem likevel å spare ett av mine frø.

Så dikter jeg døden.

Harald Sverdrup

JEG VIL VÆRE DET ROLIGE REGN

jeg vil være det rolige regn som faller når min elskede har glemt sin paraply jeg vil være den heldige dråpen som renner på hennes nese

jeg vil være den skålen med vann hun samler i sine hender jeg vil tromme mot ruten i rommet hvor hun skal sove i kveld

jeg vil være det rolige regn som ingen er redd å gå ut i jeg vil tenne trærnes kroner og lage dammer til lekne barn

jeg vil være det rolige regn som får min elskede til å sove så vil jeg stå på skrå gjennom drømmen som en søyle av stigende sol

Lars Saabye Christensen

DIKT MED BESJELING

TOMATEN OG LØKEN

Tomaten henger i solen og tenker fornøyd som så: Stappfull av vitaminer gleder jeg store og små.

Men løken ligger i kjelleren og grubler stumt på sin gåte: Hva kan det være i veien med meg som bare får folk til å gråte?

Inger Hagerup

BLINDE MENN

Hurrk sier alle takrennene i byen, de støtter seg til husene og hoster i all verdens regn

Hurrk hurrk sier de og spytter i sine sluk, byens blinde menn som støtter seg til husveggene og hoster blod og slam i øredøvende regn.

Rolf Jacobsen

DIKT MED **PERSONIFIKASJON**

LØYNDOM

Ikkje sei dette til nokon.
Ein løyndom må du gøyme i munnen.
Snakkar du,
fell løyndomen ut.

Karin Sveen

(DEN VIL BARE REISE)

kjærligheten gikk, kanskje for å
få seg noe å drikke, den glemte sakene
på plassen. som om den
hadde noen, kjærligheten ville ikke
falle på plass, ville bare reise

for hvem har reist gjennom kroppen hvem har
reist gjennom deg
gjennom meg, hvem har besøkt ditt
nihundreognittende mysterium
rørt ved din sekstisjuende silke

kjærligheten glemmer
alltid all slags bagasje
på mer eller mindre nedlagte stasjoner, så går
den fortapt
omkring. logrer litt med halen
svimmel
av sødme. kanskje ved din syttende port
(holder ikke regnskap) den står i
hallen, tom. har ingen
fet konto, kjærligheten

reiser seg for å gå
sine ufremkommelige veier, vil
bare reise
dit ingenting gror, dit
alt

Ånne Bøe

DIKT MED **SYMBOL**

GATEKRYSS I PARIS

Vi må over denne gaten,
slipp oss over, la det lyse grønt,
slipp oss over, de skyver på oss bakfra,
la oss komme over til nye gater.
Vi kan bare gå og gå
og vente ved nye gatekryss,
så slipp oss over
for vi skal langt
eller ganske kort
før vi er framme.
Ingen kan telle oss, ingen kan kjenne oss,
vi er for mange,
men slipp oss over.
Så mange pater, så mange lykter,
så mange øyne, så mange stemmer
før vi når porten.
Så slipp oss over,
det haster, det haster,
for man skal se oss i andre gater
og glemme oss under andre lykter,
og vi skal gå over mange broer
og stanse for andre øyne i mørket,
Og gå i gater, gå i gater.
Så slipp oss over,
det haster, det haster,
for gjennom porten må vi gå langsomt
og en for en.

Astrid Tollefsen

DIKT MED **KONTRASTAR**

VENEZIA OG EKOFISK

Venezia er ein stor by i Italia.
Ekofisk er ein liten landsby i Nordsjøen.
Begge står med vatn til knea
og lurar på kva som skal skje med dei.
Heile tida kryp havet ørlite
høgare
oppover.
Likevel puslar dei på med sitt
gjennom dagane, og tenner lampane
kvar kveld. Store og små lys
nikkar i vatnet.

Per Olav Kaldestad

NÅR DU ER BORTE

Nærast er du når du er borte.
Noko blir borte når du er nær.
Dette kallar eg kjærleik —
Eg veit ikkje kva det er.

Før var kveldane fylte
av susing frå vind og foss.
No ligg ein bortgløymd tone,
og durrar imellom oss.

Tor Jonsson

DIKT SOM **FEMRADAR**

LUFT

stor, nok
kan pustast inn
fyller opp begge lungene
Luft

LUE

God, varm
Varme gjennom hovudet
Kjennest herleg for øyra
Lue

SPORT

Krevjande, morosamt
Speler med andre
Speler med heile hjartet
Sport

PENGAR

Små, verdifulle
Byter mot ting
Livsnødvendige, men òg øydeleggjande
Pengar

DIKT SOM **HAIKUDIKT**

1

Enno snø —
foten av fjellet ligg
i skodde mot kveld.

2

Huset mitt har brunne ned
No kan eg alltid
sjå på månen

Masabhbide

3

Også for loppene
må natta falle lang
og einsam

Issa

DIKT SOM **BIODIKT**

Torkjell

Eg er pen, genial, rotete og kul
Eg elsker å sove, erte broren min og ha det gøy
Eg kjenner meg sjølvsikker, grei og trøyt
Eg treng kjærleik, luft og musikk
Eg fryktar døden, krig og eit keisamt liv
Eg ønskjer ferie, fred og eit morosamt liv
Eg drøymmer om rikdom, eit kjent namn og jenter
Eg mister tolmodet, roa og pusten
Midtgaard

DIKT SOM **LIMERICK**

Fin miljøaktivist

ifrå Lista
syntest verda var å verte trist `a
vekk med all gass
elles går det i dass
vi endar visst alle i kista.

DIKT MED **ENDERIM**

ET SEIL GLIR BORT

Et seil glir bort i kveldens blå,
og sakte faller søvnen på,
og under nattens stjernebro
går mennesker og dyr til ro.

Og søvnen faller, sort og sær,
på mennesker og dyr og trær.
Men først bak stjernene et sted
er søvnen søvnn, er freden fred.

Arnulf Øverland

ISCHARIOT

De gav meg tredve sølvpenge, og jeg
— som ante noe meget mer i dette —,
jeg tok imot og viste dem den rette.
Hva var det hele blitt til uten meg?

I haven var det mørkt. Og mellom seg
tok knektene ham bort, forvåkne, trette.
Og han var blek, men skrittene var lette.
Så tok jeg pengene og gikk min vei.

Det var en vår. Og grenen som jeg valgte,
var tung og duvende av blomstersne.
Så var vi begge frukt — på hvert vårt tre.

Før passah var det; husene var kalkte.
Før det ble sabbath, måtte dette skje:
De andre — flyktet: Bare vi to ble.

Jens Bjørneboe

DIKT MED **BOOKSTAVRIM**

PÅ SYVENDE SIDE

På syvende side i dagens avis
står det på størrelse med en notis
midt mellom spaltene SUNNHET og SJEL:
«Syv millioner vil sulte i hjel.»

Syv millioner i India er
gudskjelov langt fra vår lykke her.
Elskede, drikk, kaffen blir kald.
Kaken er sprøstekt. Verden er gold.

(Frå «Kvinnens lille røde», Gyldendal 1971)

DIKT MED **TRYKKLETTE OG TRYKKTUNGE SAVINGAR**

DANSE MI VISE, GRÅTE MIN SANG

(utdrag)
Innunder yta glir moldmørke årer.
Blåveisen blømer i gråbleke vårer.
Livstrua bryt gjennom tela og tvang.
Dance mi vise, gråte min sang.

Einar Skjæraasen

DIKT SOM ER **MODERNE**

LANDSKAP MED GRAVEMASKINER

De spiser av skogene mine.
Seks gravemaskiner kom og spiste av skogene
mine.
Gud hjelpe meg for en skapning på dem. Hoder uten
øyne og øynene i baken.

De svinger med kjeftene på lange skaft
og har løvetann i munnvikene.

De eter og spytter ut, spytter ut og eter,
for de har ingen strupe mer, bare en diger
kjeft og en rumlende mave.
Er dette et slags helvete?

For vadefugler. For de altfor kloke pelikaner?

De har blindede øyner og lenker om føttene.
De skal arbeide i århundrer og tygge blåklukkene
om til asfalt. Dekke dem med skyer av fet ekshaust
og kald sol fra projektører.

Uten struper, uten stemmebånd og uten klage.

Rolf Jacobsen